

“Varo és un dels pocs actius que té Anglès i no sabem aprofitar-lo”

Jove i àmpliament premiat, assegura que quan està bé no pinta, que la seva pintura personal és fruit de vivències negatives que expressa a través dels pinzells

Va escollir el tema de Remedios Varo per al mural del carrer de la Fàbrica. Té alguna vinculació amb la pintora nascuda a Anglès? El treball de recerca del batxillerat el vaig fer sobre Remedios Varo, comparant elements industrials i paisatgístics de la zona amb les seves pintures. Feia fotografies i cercava les similituds que hi havia a la seva obra. L'arxiver d'Angles, l'Emili Rams, estava fent una cosa similar i vam col·laborar. Vaig veure clar que calia vincular el territori amb una artista molt famosa però poc coneguda aquí que parlava precisament d'aquest territori. I en l'aspecte artístic? Per a mi la seva pintura és puresa i llibertat. Tot i que era una dona tancada i oprimida com a dona, les seves obres porten màgia i una fantasia que et trasllada directament a la infància. El seu lligam amb el surrealisme és evident. En el mural vaig intentar reproduir elements de l'obra de Remedios Varo però portant-ho a poc a poc al meu llenguatge. El mural té un discurs d'esquerra a dreta. Comença sent un Varo, però a poc a poc es va convertint en un Nil Perujo. De la seva cara a can Biel, el lloc d'on provinc. El repte era lligar dos llenguatges diferents. He intentat portar el seu llenguatge a les meves vivències. Un encàrrec del Consell Comarcal que sembla que va quedar coix d'entrada? Hauria estat molt millor si hagues abraçat les dues façanes però en aquells moments només hi havia diners per a una. El poble d'Anglès treu profit d'aquest patrimoni cultural? Els veig una mica perduts. Tenen un tema a potenciar importantíssim però no l'acaben de promocionar. Els actuals governants són més receptius, però els falta continuïtat. Cal alguna cosa consistent, com un petit museu. D'obra per omplir-lo, n'hi ha. Jo he vist dibuixos seus a mans de particulars a Girona. Gratant una mica es trobarien coses interessants. És un dels pocs actius que té Anglès i no sabem aprofitar-lo. I a vostè, li ha donat visibilitat com artista? Molta més visibilitat del que em pensava. Els premis estan molt bé i obres portes sense adonar-te'n, però amb el mural passa al revés, és un aparador que et posa en contacte amb la gent directament. D'aquest mural se n'ha parlat molt encara que sigui en l'àmbit comarcal, amb alguna petita excepció mexicana. La seva és una carrera encara curta però farcida de premis. De quins està més orgullós? Un dels que em van donar més satisfacció va ser la medalla d'or a Segòvia de la Real Academia de San Quirce. Es tracta d'un concurs antiquíssim en què paguen als artistes una estada d'estiu per pintar els paisatges de la zona. S'escull un pintor de cada comunitat, que passa un mes a Segòvia. A mi em van seleccionar a Belles Arts, on estudiava. Ens vam trobar disset persones que durant un mes ens vam passejar, observar i pinar a l'aire lliure sense limitacions de cap tipus. Aquesta és de les distincions de les quals estic més content. I això va representar un salt? Sembla que no passa res, però poc a poc tot va pujant. El treball d'un pintor, almenys en el meu cas, es cou a foc lent. Tinc entès que està exposant a Nova York. Això ja sembla més gruixut. Tot va començar amb un concurs internacional que organitza una galeria virtual de Saragossa. Aquí em van seleccionar per exposar a la capital aragonesa i al MEAM de Barcelona. Es presentaven uns tres mil pintors i en seleccionaven cinquanta. Arran d'això em van proposar exposar al Fine World Art que organitza la galeria Noho M55 de Nova York. No és de les més glamuroses, però no està malament. A cada paret de la galeria hi exposa un país. Hi exposo un negre albi amb el signe de la pau a la cara. Un artista jove pot viure de la pintura? Depèn del que necessitis per viure i de la voluntat que tinguis. Crec que mai m'ho he plantejat en aquests termes. Els pintors joves hem d'estar oberts a moltes coses, i ens hem de moure. Molta part dels ingressos provenen d'encàrrecs que segurament no et venen gaire de gust però que són fonamentals. Amb això ja omplim la nevera i em puc permetre desenvolupar

la meva pintura.Com descriuria el que pinta?Si estic bé no pinto. La meva pintura surt de vivències negatives, que expresso a través dels pinzells. Sempre hi ha un missatge. Si no tinc el missatge no pinto. Al principi estava molt preocupat per la tècnica, ara el missatge va a davant. D'alguna manera estic esguerrant la meva pintura. El perfeccionisme ja no m'interessa ni em preocupa gens que a l'espectador li agradi. Si volgués vendre pintaria flors. Tot just m'estic coneixent a mi mateix i m'és difícil parlar de la meva obra.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 20-08-2019, Pàgina 48

-El Punt Avui. Nacional 20-08-2019, Pàgina 36

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1650096-varo-es-un-dels-pocs-actius-que-te-angles-i-no-sabem-aprofitar-lo.html>